

Bondegutten som vart sorenskriver

Peder Klykken var født og oppvokst i Overhalla. Han var bondesønn fra Klykken på Øysletta. Far hans var bonde og skolemeister. Han var hovedklokker for hele Overhalla prestegjeld, som på den tida hadde fem kirker, nemlig: Skage, Ranem, Høylandet, Grong og Harran (Gløshaugkirka).

Peder ble født den 19. november 1772, som den tredje i søskenflokken. Det viste seg tidlig at det bodde evner og anlegg utenom det vanlige - og framfor alt ordenssans - i gutten. Han lærte tidlig å lese og skrive, og så dreiv han på med det seint og tidlig, som en annen "skrivar".

En gang satt han borti ei krå og skreiv med ei sota trespik på ei fjøl. Han hadde laga seg blekk av sot og spytt. Mor hans bad ham gå ut etter eit vedfang. "Ja," sa han, "men du mor lyt veint, eg ska skriv ut rainna mi fösst."

Foreldra skjønnte at det måtte bli noko utanom det vanlige med denne gutten og sendte ham i skredderlære. Den læra hadde så mange store menn gått. Men Peder rømte ikke frå meisteren, som skikken gjerne var. Han arbeidde læretida ut og fortsatte håndverket med flid.

Som skredder kom han ein gong til sorenskriver Hasselberg på Skei. Nå høvde det seg at akkurat da trengte skrivaren noe kontorhjelp, og Peder pakka sammen sysakene så lenge og hjalp til på kontoret. Det kom da for en dag at han var like flink til å kvesse fjær penn som til å handtere nål og tråd. Sånn gjekk det til at han la sysakene fra seg for godt og vart kontorist hos skrivaren på Skei. Det var først på 1790-åra.

Lensmann i Overhalla den gong var han Halle Vibstad. Han vart sjuk og måtte slutte, og Peder Klykken fikk stillingen, berre 23 år gammel. Men Peder slo seg ikke til ro med det, han satte seg høgre mål, og berre etter to år sa han opp stillingen og fortsatte hos skrivaren på Skei, helt til ut året 1800. Så forlot han heimtraktene og for til Kongens stad - København - for å studere. Akkurat da skjedde det sjofle engelske angrepet på København. Han Peder meldte seg frivillig som soldat og var med i kampene.

Han måtte slutte med studiet grunnet pengemangel, og så vendte han tilbake til Norge og vart

igjen kontorist og skrivar hos sorenskriveren i Salten. Han levde nøysomt, og etter nokre år hadde han spart seg opp så pass med pengar at han kunne fortsette studiet i København. Han tok juridisk embetseksamen og vart straks utnevnt til sorenskriver i Lofoten og Vesterålen. Han ble i dette embetet i 9 år og gjorde et utmerket arbeid.

I 1818 flytter han til heimtraktene, til Inderøy. Her bodde han på garden Vik. Det heter at han vart godt mottatt, det ble tent bål og det ble danset på sletten. Det var årlig fester med humør og lyst, som gammel-skriveren tok del i.

Klykken deltok også i det politiske liv, og således vart han første representant til Stortinget fra Nordland allerede i 1818. I 1827 var han første representant fra Nord-Trøndelag.

Sorenskriver Klykken skildres som en samvittighetsfull og arbeidsom mann. Han var aktet og æret både som embetsmann og menneske. Han tok avskjed fra embetet i 1849 - 77 år gammel.

De siste åra levde han på Rennan. Her døde han 22. januar 1861 - 89 år gammel.

(Søster til Peder Klykken er tiptipoldemora til Bjarne Elstad.)

Bjarne Elstad.